EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/17/EF

af 19. marts 2001

om sanering og likvidation af forsikringsselskaber

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring ([4]), suppleret ved direktiv 92/49/EØF ([5]), og Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed ([6]), suppleret ved direktiv 92/96/EØF ([7]), fastsætter, at den tilsynsførende myndighed i hjemlandet giver forsikringsselskaber én enkelt tilladelse. Med denne ene tilladelse kan et forsikringsselskab udøve sine aktiviteter i Fællesskabet via et forretningssted eller frit levere tjenesteydelser uden yderligere tilladelse fra værtsstaten og alene under tilsyn af hjemlandets tilsynsmyndigheder.

(2) De forsikringsdirektiver, som fastsætter bestemmelser om én tilladelse til forsikringsselskaber for hele Fællesskabet, indeholder ikke regler om samordning i tilfælde af likvidation. Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs ([8]) finder udtrykkeligt ikke anvendelse på forsikringsselskaber og andre finansielle institutioner. Samordnede regler på fællesskabsplan for likvidation af forsikringsselskaber kan bidrage til, at det indre marked og kreditorbeskyttelsen fungerer korrekt.

(3) Der bør også fastsættes samordnede regler for at sikre, at de saneringsforanstaltninger, som den kompetente myndighed i en medlemsstat træffer med henblik på at bevare eller genoprette et forsikringsselskabs finansielle soliditet og for i så høj grad som muligt at forebygge en likvidation, får fuld virkning inden for Fællesskabet. De saneringsforanstaltninger, som er omfattet af dette direktiv, er dem, som berører andre parters end selve forsikringsselskabets bestående rettigheder. De foranstaltninger, som er fastsat i artikel 20 i direktiv 73/239/EØF og artikel 24 i direktiv 79/267/EØF, falder inden for direktivets anvendelsesområde, hvis de er omfattet af definitionen af saneringsforanstaltninger.

(4) Dette direktiv har en fællesskabsdimension, der berører forsikringsselskaber som defineret i direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF med vedtægtsmæssigt hjemsted i Fællesskabet, EF-filialer af forsikringsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i tredjelande og kreditorer med bopæl i Fællesskabet. Dette direktiv vedrører ikke virkningerne af saneringsforanstaltninger og likvidation i forhold til tredjelande.

([1]) EFT C 71 af 19.3.1987, s. 5, og EFT C 253 af 6.10.1989, s. 3.
([2]) EFT C 319 af 30.11.1987, s. 10.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 15.3.1989 (EFT C 96 af 17.4.1989, s. 99), bekræftet den 27.10.1999, Rådets fælles holdning af 9.10.2000 (EFT C 344 af 1.12.2000, s. 23) og Europa-Parlamentets afgørelse af 15.2.2001.
([4]) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).
([5]) Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1).
([6]) EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF.
([7]) Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) (EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1).
([8]) EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1.

(5) Dette direktiv vedrører likvidation, uanset om den er baseret på insolvens, og uanset om den er frivillig eller tvungen. Dette direktiv finder anvendelse på kollektive procedurer som defineret i hjemlandets lovgivning i overensstemmelse med artikel 9, som medfører, at et forsikringsselskabs aktiver realiseres, og at provenuet heraf udloddes. Likvidation, som, uden at være baseret på insolvens, indebærer, at der opstilles en rangorden for fyldestgørelse af forsikringskrav i overensstemmelse med artikel 10, bør også være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. Når de ansatte i et forsikringsselskab fremsætter fordringer, som har forbindelse med arbejdsaftaler eller arbejdsforhold, bør en national løngarantifond kunne indtræde i deres rettigheder. En sådan indtræden bør i overensstemmelse med dette direktivs principper være omfattet af behandlingen i henhold til hjemlandets lov (lex concursus). Bestemmelserne i dette direktiv bør efter omstændighederne finde anvendelse på de forskellige former for likvidation.

(6) Vedtagelsen af saneringsforanstaltninger udelukker ikke, at der indledes en likvidation. Likvidationen kan indledes, uden at der er truffet saneringsforanstaltninger, eller efter at sådanne foranstaltninger er vedtaget, og den kan afsluttes med en tvangsakkord eller andre tilsvarende foranstaltninger, herunder saneringsforanstaltninger.

(7) Definitionen af filial tager i overensstemmelse med de eksisterende principper for konkurs hensyn til forsikringsselskabets status som én juridisk person. Hjemlandets lov bør bestemme, hvorledes de aktiver og passiver, som indehaves af uafhængige personer, der har fast bemyndigelse til at handle som befuldmægtigede for forsikringsselskabet, skal behandles i forbindelse med et forsikringsselskabs likvidation.

(8) Der bør skelnes mellem kompetente myndigheder med hensyn til saneringsforanstaltninger og likvidation og tilsynsmyndigheder for forsikringsselskaber. De kompetente myndigheder kan være administrative eller retslige myndigheder afhængig af medlemsstaternes lovgivning. Dette direktiv har ikke til formål at harmonisere national lovgivning vedrørende fordeling af kompetence mellem sådanne myndigheder.

(9) Dette direktiv søger ikke at harmonisere lovgivningen om saneringsforanstaltninger og likvidation, men tilsigter at sikre gensidig anerkendelse af medlemsstaternes saneringsforanstaltninger for og likvidation af forsikringsselskaber samt det nødvendige samarbejde. Denne gensidige anerkendelse gennemføres i dette direktiv via principperne om enhed, universalitet, samordning, offentlighed, ensartet behandling og beskyttelse af forsikringskreditorer.

(10) Afgørelser om likvidation af forsikringsselskaber bør alene kunne træffes af de kompetente myndigheder i hjemlandet (enhedsprincippet). Likvidationen bør have virkning i hele Fællesskabet og bør anerkendes af alle medlemsstaterne. Alle forsikringsselskabets aktiver og passiver bør generelt inddrages i likvidationen (universalprincippet).

(11) Afgørelsen om likvidation af et forsikringsselskab, om selve likvidationsbehandlingen og dennes materielle og processuelle virkninger for de berørte personer og retsforhold bør være underlagt hjemlandets lov, medmindre andet er fastsat i dette direktiv. Alle betingelser for indledning, afvikling og afslutning af likvidationen bør i princippet bestemmes af hjemlandets lov. Dette direktiv indeholder for at lette dets gennemførelse en ikke-udtømmende liste over aspekter, som navnlig er underlagt den generelle regel om anvendelse af hjemlandets lov.

(12) Tilsynsmyndighederne i hjemlandet og i alle andre medlemsstater bør straks underrettes om indledningen af en likvidation (princippet om samordning).

(13) Det er yderst vigtigt, at forsikrede personer, forsikringstagere, begunstigede og enhver skadelidt, som har ret til at rejse krav direkte mod forsikringsselskabet som følge af forsikringstransaktioner, er beskyttet i forbindelse med likvidationen. Denne beskyttelse bør ikke omfatte fordringer, som ikke følger af forpligtelser i henhold til forsikringsaftaler eller forsikringstransaktioner, men af et civilretligt ansvar, som en befuldmægtiget har udløst under forhandlinger, og som denne i henhold til den lovgivning, som gælder for forsikringsaftalen eller forsikringstransaktionen, ikke selv hæfter for i forbindelse med den pågældende aftale eller transaktion. Med henblik herpå bør medlemsstaterne sikre forsikringskreditorer en særlig behandling ved anvendelse af én af de to mulige metoder, som er fastsat i dette direktiv. Medlemsstaterne kan vælge mellem at give forsikringskrav absolut forrang for andre fordringer i forhold til aktiver, som udgør de forsikringsmæssige hensættelser, eller en særlig forrang ved fyldestgørelse i forsikringsselskabets aktiver, som kun skal vige for fordringer vedrørende løn, social

sikring, skatter og tinglige rettigheder. Ingen af de to metoder i dette direktiv forhindrer en medlemsstat i at indføre en rangorden mellem forskellige kategorier af forsikringskrav.

(14) Direktivet bør sikre en passende balance mellem beskyttelsen af forsikringskreditorer og andre priviligerede kreditorer, som er beskyttet i medlemsstaternes lovgivning, men ikke harmonisere medlemsstaternes forskellige ordninger vedrørende kreditorers forrang.

(15) De to mulige metoder til behandling af forsikringskrav anses stort set for ækvivalente. Den første metode sikrer, at aktiver, som udgør de tekniske reserver, anvendes til dækning af forsikringskrav, og den anden metode sikrer forsikringskrav en plads i kreditorrangordenen, så de ikke kun skal dækkes af de aktiver, som udgør de tekniske reserver, men af alle forsikringsselskabets aktiver.

(16) Medlemsstater, som med henblik på beskyttelse af forsikringskreditorer vælger den metode, der giver absolut forrang for forsikringskrav i forhold til aktiver, som udgør de forsikringsmæssige hensættelser, bør kræve, at forsikringsselskaberne udarbejder og ajourfører et særligt register over sådanne aktiver. Et sådant register er et nyttigt instrument til at identificere de aktiver, der anvendes til fyldestgørelse af sådanne fordringer.

(17) For at styrke ækvivalensen mellem de to metoder til behandling af forsikringskrav bør dette direktiv fastsætte, at de medlemsstater, som anvender metoden i artikel 10, stk. 1, litra b), af ethvert forsikringsselskab forlanger, at de fordringer, som i henhold til metoden kan have forrang for forsikringskrav, og som er registreret i forsikringsselskabets regnskaber, til enhver tid og uafhængigt af en eventuel likvidation modsvares af aktiver, som i henhold til de gældende forsikringsdirektiver udgør de forsikringsmæssige hensættelser.

(18) Hjemlandet bør kunne bestemme, at når en garantifond, som er oprettet i hjemlandet, er indtrådt i forsikringskreditorers rettigheder, kan denne fonds fordringer ikke behandles som forsikringskrav i henhold til dette direktiv.

(19) Indledningen af en likvidation bør medføre inddragelse af forsikringsselskabets tilladelse til at drive virksomhed, medmindre denne tilladelse allerede er inddraget.

(20) Afgørelsen om indledning af en likvidation, som i overensstemmelse med universalprincippet kan have virkning i hele Fællesskabet, bør offentliggøres på passende måde inden for Fællesskabet. En sådan afgørelse bør, for at beskytte de berørte parter, offentliggøres i overensstemmelse med de procedurer, som gælder i hjemlandet, samt i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og desuden på andre måder, som de andre medlemsstaters tilsynsmyndigheder har fastsat inden for deres respektive områder. Ud over offentliggørelse af afgørelsen bør kendte kreditorer med bopæl i Fællesskabet underrettes individuelt om afgørelsen, og denne underretning bør mindst indeholde de elementer, der er fastsat i direktivet. Likvidatorerne bør også holde kreditorer regelmæssigt underrettet om likvidationens forløb.

(21) Kreditorerne bør i en likvidation have ret til at anmelde fordringer eller skriftligt indgive bemærkninger til fordringerne. Fordringer fra kreditorer, som har bopæl i en anden medlemsstat end hjemlandet, bør behandles på samme måde som tilsvarende fordringer i hjemlandet uden nogen forskel på grundlag af nationalitet eller bopæl (princippet om ensartet behandling).

(22) Ifølge dette direktiv bør principper, der svarer til dem, som gælder for likvidation finde anvendelse på saneringsforanstaltninger, som er vedtaget af en kompetent myndighed i en medlemsstat. Offentliggørelse af sådanne saneringsforanstaltninger bør begrænses til tilfælde, hvor andre parter end forsikringsselskabet selv kan iværksætte appel i hjemlandet. Når saneringsforanstaltningerne udelukkende berører rettigheder, som tilhører et forsikringsselskabs aktionærer, medlemmer eller ansatte i deres egenskab heraf, bør de kompetente myndigheder fastsætte, hvordan de parter, der er berørt af sådanne saneringsforanstaltninger, skal underrettes i overensstemmelse med den relevante lovgivning.

(23) Dette direktiv fastsætter koordinerede regler for afgørelsen af, hvilken lovgivning der gælder for saneringsforanstaltninger for og likvidation af forsikringsselskaber. Dette direktiv søger ikke at fastlægge internationale privatretlige regler for afgørelsen af, hvilken lovgivning der gælder for aftaler og andre retsforhold. Dette direktiv søger især ikke at regulere, hvilke regler der gælder for aftalers gyldighed, parternes rettigheder og forpligtelser samt fastlæggelse af gældens størrelse.

(24) Hovedreglen i direktivet er, at saneringsforanstaltninger og likvidation er underlagt hjemlandets lov, men for at beskytte berettigede forventninger og sikkerheden i forbindelse med disse transaktioner i andre medlemsstater

end hjemlandet, bør der fastsættes en række undtagelser. Disse undtagelser bør vedrøre virkningerne af saneringsforanstaltninger og likvidation for visse aftaler og rettigheder, tredjemands tinglige rettigheder, ejendomsforbehold, modregning, regulerede markeder, handlinger, som kan skade kreditorerne, erhvervende tredjemand og verserende retssager.

(25) Den undtagelse med hensyn til virkningerne af saneringsforanstaltninger og likvidation for visse aftaler og rettigheder, som er fastsat i artikel 19, bør begrænses til de anførte virkninger og bør ikke omfatte andre spørgsmål i forbindelse med saneringsforanstaltninger og likvidation som f.eks. anmeldelse, efterprøvelse, anerkendelse og rangorden af fordringer i forbindelse med sådanne aftaler og rettigheder, som bør være omfattet af hjemlandets lov.

(26) Virkningerne af saneringsforanstaltninger og likvidation for en verserende retssag bør som en undtagelse fra anvendelsen af hjemlandets lov bestemmes af lovgivningen i den medlemsstat, hvor der verserer en retssag vedrørende et aktiv eller en rettighed, som forsikringsselskabet har mistet. Virkningerne af sådanne foranstaltninger og behandlinger for individuel tvangsfuldbyrdelse som følge af disse retssager bør bestemmes af hjemlandets lov i overensstemmelse med direktivets hovedregel.

(27) Alle, der modtager eller giver oplysninger som led i den i direktivet fastsatte høringsprocedure, bør være underlagt tjenstlig tavshedspligt på samme måde som fastlagt i artikel 16 i direktiv 92/49/EØF og artikel 15 i direktiv 92/96/EØF, med undtagelse af de retslige myndigheder, som er omfattet af særlige nationale bestemmelser.

(28) Udelukkende med henblik på anvendelsen af dette direktivs bestemmelser på saneringsforanstaltninger og likvidation i forbindelse med de i medlemsstaterne beliggende filialer af forsikringsselskaber, som har vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, bør hjemlandet defineres som den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, og tilsynsmyndighederne og de kompetente myndigheder som myndighederne i denne medlemsstat.

(29) Når et forsikringsselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet har filialer i mere end én medlemsstat, bør hver filial ved anvendelsen af dette direktiv behandles som en selvstændig enhed. I så fald bør de kompetente myndigheder og tilsynsmyndighederne i disse medlemsstater bestræbe sig på at samordne deres aktioner —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på saneringsforanstaltninger for og likvidation af forsikringsselskaber.

2. Dette direktiv finder, i det omfang, der er fastsat i artikel 30, også anvendelse på saneringsforanstaltninger for og likvidation af de på Fællesskabets område beliggende filialer af et forsikringsselskab, som har sit vedtægtsmæssige hjemsted uden for Fællesskabet.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »forsikringsselskab«: et selskab, som har fået administrativ tilladelse i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikel 6 i direktiv 79/267/EØF

b) »filial«: den permanente tilstedeværelse på en anden medlemsstats område end hjemlandets af et forsikringsselskab, som driver forsikringsvirksomhed

c) »saneringsforanstaltninger«: foranstaltninger, som indebærer indgriben fra administrative organers eller retslige myndigheders side, som har til formål at bevare eller genoprette et forsikringsselskabs finansielle situation, og som berører andre parters end selve forsikringsselskabets bestående rettigheder, herunder, men ikke begrænset til, foranstaltninger, som indebærer mulighed for betalingsstandsning, udsættelse af tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger eller nedbringelse af fordringerne

d) »likvidation«: en kollektiv procedure, som medfører, at et forsikringsselskabs aktiver realiseres, og at provenuet heraf i givet fald udloddes blandt kreditorerne, selskabsdeltagerne eller medlemmerne, og som nødvendigvis indebærer en eller anden form for indgriben fra en medlemsstats retslige eller administrative myndigheder, herunder afslutning af den kollektive procedure med en tvangsakkord eller en anden tilsvarende foranstaltning, uanset om den er baseret på insolvens, og uanset om den er frivillig eller tvungen

e) »hjemland«: den medlemsstat, hvor et forsikringsselskab har fået sin tilladelse i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikel 6 i direktiv 79/267/EØF

f) »værtsland«: den anden medlemsstat end hjemlandet, hvor et forsikringsselskab har en filial

g) »kompetente myndigheder«: de administrative eller retslige myndigheder i medlemsstaterne, som er kompetente med hensyn til saneringsforanstaltninger eller likvidation

h) »tilsynsmyndigheder«: de myndigheder, som er kompetente i henhold til artikel 1, litra k), i direktiv 92/49/EØF og artikel 1, litra l), i direktiv 92/96/EØF

i) »administrator«: enhver person eller ethvert organ, som er udpeget af de kompetente myndigheder med henblik på at administrere saneringsforanstaltninger

j) »likvidator«: enhver person eller ethvert organ, som er udpeget af de kompetente myndigheder eller i givet fald af et forsikringsselskabs vedtægtsmæssige organer med henblik på at administrere likvidationer

k) »forsikringskrav«: ethvert beløb, som et forsikringsselskab skylder forsikrede, forsikringstagere, begunstigede eller enhver skadelidt, der har mulighed for at rejse krav direkte mod forsikringsselskabet, og som følger af en forsikringsaftale eller en transaktion som omhandlet i artikel 1, stk. 2 og 3, i direktiv 79/267/EØF i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed, herunder de beløb, som er hensat til førnævnte personer, når det skyldige beløb ikke kan opgøres på grund af ukendte faktorer. De præmier, som et forsikringsselskab skylder som følge af, at disse forsikringsaftaler og transaktioner ikke er blevet indgået eller er blevet annulleret i overensstemmelse med den lov, der finder anvendelse på sådanne aftaler eller transaktioner, inden indledningen af likvidationen, betragtes også som forsikringskrav.

AFSNIT II

SANERINGSFORANSTALTNINGER

Artikel 3

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse på de saneringsforanstaltninger, som er defineret i artikel 2, litra c).

Artikel 4

Vedtagelse af saneringsforanstaltninger — Lovgivning, der finder anvendelse

1. Kun hjemlandets kompetente myndigheder kan træffe afgørelse om saneringsforanstaltninger for et forsikringsselskab, herunder for dets filialer i andre medlemsstater. Saneringsforanstaltninger udelukker ikke, at der indledes likvidation i hjemlandet.

2. Saneringsforanstaltninger er underlagt hjemlandets love og administrative bestemmelser og procedurer, medmindre andet er fastsat i artikel 19-26.

3. Saneringsforanstaltninger har uden videre fuld retsvirkning i hele Fællesskabet efter den pågældende medlemsstats lovgivning, også over for tredjemand i andre medlemsstater, uanset om de andre medlemsstaters lovgivning ikke indeholder bestemmelser om sådanne saneringsforanstaltninger eller, alternativt, at betingelserne for at anvende dem ikke er opfyldt.

4. Saneringsforanstaltninger har retsvirkning i hele Fællesskabet, så snart de har retsvirkning i den medlemsstat, hvor de er truffet.

Artikel 5

Underretning af tilsynsmyndighederne

De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter straks tilsynsmyndighederne i hjemlandet om enhver beslutning om saneringsforanstaltninger, om muligt inden de vedtager sådanne foranstaltninger og ellers umiddelbart derefter. Tilsynsmyndighederne i hjemlandet underretter straks tilsynsmyndighederne i de øvrige medlemsstater om beslutningen om at vedtage saneringsforanstaltninger, herunder om de mulige konkrete følger af de pågældende foranstaltninger.

Artikel 6

Offentliggørelse

1. Såfremt det i hjemlandet er muligt at anke afgørelsen om saneringsforanstaltninger, skal hjemlandets kompetente myndigheder, administrator eller enhver anden person, som i hjemlandet er bemyndiget dertil, offentliggøre afgørelsen om indledning af en saneringsforanstaltning i overensstemmelse med de procedurer for offentliggørelse, som gælder i hjemlandet, og

desuden snarest muligt offentliggøre et uddrag af det dokument, hvori saneringsforanstaltningen er hjemlet, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Tilsynsmyndighederne i de øvrige medlemsstater, som er blevet underrettet om afgørelsen om indledning af en saneringsforanstaltning, jf. artikel 5, kan sikre, at en sådan afgørelse offentliggøres på deres område på en måde, de finder passende.

2. Offentliggørelsen i henhold til stk. 1 skal også indeholde oplysninger om hjemlandets kompetente myndighed, hvilken lovgivning der finder anvendelse, jf. artikel 4, stk. 2, og i givet fald den udpegede likvidator. Offentliggørelsen skal finde sted på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor oplysningerne offentliggøres.

3. Saneringsforanstaltningerne træder i kraft uden hensyn til bestemmelserne om offentliggørelse i stk. 1 og 2 og har fuld retsvirkning over for kreditorerne, medmindre de kompetente myndigheder i hjemlandet eller den dér gældende lov fastsætter andet.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse, når saneringsforanstaltningerne udelukkende berører rettigheder, som tilhører et forsikringsselskabs aktionærer, medlemmer eller ansatte i deres egenskab heraf, medmindre andet er fastsat i den lovgivning, som finder anvendelse på disse saneringsforanstaltninger. De kompetente myndigheder fastsætter, hvorledes de parter, der er berørt af sådanne saneringsforanstaltninger, skal underrettes i overensstemmelse med den relevante lovgivning.

Artikel 7

Underretning af kendte kreditorer — Ret til at anmelde fordringer

1. Hvis hjemlandets lov kræver, at en fordring skal anmeldes for at blive anerkendt, eller foreskriver, at kreditorer med sædvanlig bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssigt hjemsted i denne medlemsstat skal underrettes om en saneringsforanstaltning, underretter hjemlandets kompetente myndigheder eller administratoren ligeledes de kendte kreditorer med sædvanlig bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssigt hjemsted i en anden medlemsstat, efter de nærmere bestemmelser i artikel 15 og artikel 17, stk. 1.

2. Hvis hjemlandets lovgivning giver kreditorer med sædvanlig bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssigt hjemsted i denne medlemsstat ret til at anmelde deres fordringer eller indgive bemærkninger til fordringerne, har kreditorer med sædvanlig bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssigt hjemsted i en anden medlemsstat den samme ret til at anmelde fordringer eller indgive bemærkninger efter de nærmere bestemmelser i artikel 16 og artikel 17, stk. 2.

AFSNIT III

LIKVIDATION

Artikel 8

Indledning af likvidation — Underretning af tilsynsmyndighederne

1. Kun de kompetente myndigheder i hjemlandet kan træffe afgørelse om indledning af likvidation af et forsikringsselskab, herunder dets filialer i andre medlemsstater. En sådan afgørelse kan træffes, uden at der eller efter at der er vedtaget saneringsforanstaltninger.

2. En afgørelse vedtaget i henhold til hjemlandets lov om indledning af likvidation af et forsikringsselskab, herunder dets filialer i andre medlemsstater, anerkendes uden videre på alle de øvrige medlemsstaters område og får retsvirkning dér, så snart den får retsvirkning i den medlemsstat, hvor likvidationen indledes.

3. Tilsynsmyndighederne i hjemlandet underrettes straks om afgørelsen om at indlede likvidation, om muligt inden den indledes og ellers umiddelbart derefter. Tilsynsmyndighederne i hjemlandet underretter straks tilsynsmyndighederne i de øvrige medlemsstater om afgørelsen om at indlede likvidation, herunder de mulige konkrete følger af den pågældende likvidation.

Artikel 9

Den lovgivning, der finder anvendelse

1. Afgørelsen om at indlede likvidation af et forsikringsselskab, likvidationsbehandlingen og dennes retsvirkninger er underlagt hjemlandets love og administrative bestemmelser og procedurer, medmindre andet er fastsat i artikel 19-26.

2. Hjemlandets lov fastlægger navnlig:

a) hvilke aktiver der indgår i boet, og hvordan der skal forholdes med hensyn til aktiver, som er erhvervet af forsikringsselskabet efter indledningen af likvidationen

b) forsikringsselskabets og likvidators respektive beføjelser

c) på hvilke betingelser der kan foretages gyldig modregning

d) likvidationens følger for løbende aftaler, som forsikringsselskabet er part i

e) likvidationens følger for søgsmål, som enkeltstående kreditorer har indledt, bortset fra verserende retssager, jf. artikel 26

f) de fordringer, der skal anmeldes i forsikringsselskabets bo, og hvordan der skal forholdes med hensyn til fordringer, som er opstået efter indledningen af likvidationen

g) reglerne for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer

h) reglerne for udlodning af provenuet ved realisation af aktiverne, rangordenen, samt hvilke rettigheder de kreditorer har, som har opnået delvis fyldestgørelse efter indledningen af likvidationen på grundlag af en tinglig rettighed eller ved modregning

i) betingelserne for og virkningerne af afslutningen af likvidationen, navnlig ved tvangsakkord

j) kreditorers rettigheder efter afslutningen af likvidationen

k) hvem der skal betale omkostninger og udgifter i forbindelse med likvidationen

l) reglerne for nullitet, omstødelse eller anfægtelse af retshandler, som er til skade for samtlige kreditorer.

Artikel 10

Behandling af forsikringskrav

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringskrav har forrang for andre fordringer mod forsikringsselskabet efter en af eller begge følgende metoder:

a) forsikringskrav skal med hensyn til aktiver, som udgør forsikringsmæssige hensættelser, have absolut forrang for alle andre fordringer mod forsikringsselskabet

b) forsikringskrav skal med hensyn til alle forsikringsselskabets aktiver have forrang for alle andre fordringer mod forsikringsselskabet, idet de eneste mulige undtagelser herfra er:

i) fordringer fra arbejdstagere, som følger af arbejdsaftaler og arbejdsforhold

ii) skattekrav fra offentlige organer

iii) fordringer fra sociale sikringsordninger

iv) fordringer vedrørende aktiver, som er omfattet af en tinglig rettighed.

2. Medlemsstaterne kan foreskrive, at alle eller en del af de udgifter, der er opstået i forbindelse med likvidationsproceduren som fastsat i deres nationale lovgivning, får forrang for forsikringskrav, jf. dog stk. 1.

3. Medlemsstater, som har valgt metoden i stk. 1, litra a), skal kræve, at forsikringsselskaberne udarbejder og ajourfører et særligt register i overensstemmelse med bestemmelserne i bilaget.

Artikel 11

Subrogation til en garantifond

Hjemlandet kan bestemme, at når en garantifond, som er oprettet i hjemlandet, er indtrådt i forsikringskreditorers rettigheder, kan denne fonds fordringer ikke være omfattet af bestemmelserne i artikel 10, stk. 1.

Artikel 12

Privilegerede krav knyttet til aktiver

Uanset artikel 18 i direktiv 73/239/EØF og artikel 21 i direktiv 79/267/EØF skal de medlemsstater, som anvender metoden i artikel 10, stk. 1, litra b), i nærværende direktiv, forlange af ethvert forsikringsselskab, at de fordringer, som kan have forrang for forsikringskrav i henhold til artikel 10, stk. 1, litra b), og som er registreret i forsikringsselskabets regnskaber, til enhver tid og uafhængigt af en eventuel likvidation skal modsvares af aktiver som omhandlet i artikel 21 i direktiv 92/49/EØF og artikel 21 i direktiv 92/96/EØF.

Artikel 13

Inddragelse af tilladelsen

1. Når der er truffet afgørelse om at indlede likvidation af et forsikringsselskab, inddrages forsikringsselskabets tilladelse, undtagen i det omfang, det er nødvendigt for udøvelsen af de i stk. 2 omhandlede aktiviteter, efter proceduren i artikel 22 i direktiv 73/239/EØF og artikel 26 i direktiv 79/267/EØF, hvis tilladelsen ikke allerede er inddraget.

2. Likvidator eller enhver anden person, som er udpeget af de kompetente myndigheder, kan uanset inddragelsen af

tilladelsen, jf. stk. 1, fortsætte med at udøve visse af forsikringsselskabets aktiviteter, såfremt dette er nødvendigt eller hensigtsmæssigt af hensyn til likvidationen. Hjemlandet kan bestemme, at udførelsen af disse aktiviteter kræver samtykke fra og skal foregå under kontrol af tilsynsmyndighederne i hjemlandet.

Artikel 14

Offentliggørelse

1. Den kompetente myndighed, likvidator eller enhver person, som er udpeget hertil af den kompetente myndighed, skal offentliggøre afgørelsen om indledning af likvidationen i overensstemmelse med de procedurer for offentliggørelse, som gælder i hjemlandet, og også offentliggøre et uddrag af likvidationsafgørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Tilsynsmyndighederne i alle andre medlemsstater, som er blevet underrettet om afgørelsen om indledning af likvidationen, jf. artikel 8, stk. 3, kan sikre, at en sådan afgørelse offentliggøres på deres område på en måde, de finder passende.

2. Offentliggørelsen af afgørelsen om indledning af likvidationen i henhold til stk. 1 skal også indeholde oplysninger om hjemlandets kompetente myndighed, hvilken lovgivning der finder anvendelse, og hvilken likvidator der er udpeget. Offentliggørelsen skal finde sted på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor oplysningerne offentliggøres.

Artikel 15

Underretning af kendte kreditorer

1. Når en likvidation er indledt, underretter hjemlandets kompetente myndigheder, likvidator eller enhver person, som er udpeget hertil af de kompetente myndigheder, straks og individuelt ved en skriftlig meddelelse alle kendte kreditorer med sædvanlig bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssigt hjemsted i en anden medlemsstat herom.

2. Den i stk. 1 omhandlede underretning skal navnlig indeholde oplysninger om frister, der skal overholdes, sanktionerne i tilknytning til disse frister, hvilket organ eller hvilken myndighed der har beføjelse til at modtage anmeldelse af fordringer eller bemærkninger vedrørende fordringerne og de øvrige foranstaltninger. Det skal ligeledes fremgå af meddelelsen, om kreditorer med privilegerede fordringer eller tinglig sikkerhed skal anmelde deres fordring. Når det drejer sig om forsikringskrav, skal meddelelsen endvidere oplyse om likvidationens generelle følger for forsikringsaftalerne, herunder især, på hvilken dato forsikringsaftalerne eller transaktionerne ophører med at have virkning, og de forsikredes rettigheder og pligter med hensyn til forsikringsaftalen eller transaktionen.

Artikel 16

Ret til at anmelde fordringer

1. Kreditorer med sædvanlig bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssigt hjemsted i en anden medlemsstat end hjemlandet, herunder medlemsstaternes offentlige myndigheder, har ret til at anmelde deres fordringer eller indgive skriftlige bemærkninger til fordringerne.

2. Fordringer fra alle kreditorer med sædvanlig bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssigt hjemsted i en anden medlemsstat end hjemlandet, herunder ovennævnte myndigheder, behandles på samme måde og med samme rangorden som tilsvarende fordringer, som kan anmeldes af kreditorer med sædvanlig bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssig hjemsted i hjemlandet.

3. Bortset fra de tilfælde, hvor hjemlandets lov tillader andet, skal kreditor indsende en genpart af eventuel dokumentation, og anføre fordringens art, hvornår den er opstået, dens størrelse, om det påberåbes, at der er tale om en privilegeret fordring, en tinglig sikkerhed eller et ejendomsforbehold, og hvilke formuegenstande denne sikkerhed omfatter. Det er ikke nødvendigt at anføre den forrang, som er indrømmet forsikringskrav i henhold til artikel 10.

Artikel 17

Sprog og form

1. Underretningen i den i artikel 15 omhandlede meddelelse skal finde sted på det eller et af de officielle sprog i hjemlandet. Til dette formål benyttes en formular på alle Den Europæiske Unions officielle sprog med overskriften »Opfordring til anmeldelse af fordringer. Angivne frister skal overholdes« eller, når der efter hjemlandets lovgivning skal indgives bemærkninger til fordringerne, »Opfordring til at indgive bemærkninger til en fordring. Angivne frister skal overholdes«.

Hvis en kendt kreditor har et forsikringskrav, skal underretningen i den i artikel 15 omhandlede meddelelse dog gives på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor kreditor har sin sædvanlige bopæl, sit hjemsted eller sit vedtægtsmæssige hjemsted.

2. Kreditorer med sædvanlig bopæl, hjemsted eller vedtægtsmæssigt hjemsted i en anden medlemsstat end hjemlandet, kan anmelde deres fordringer eller indgive deres bemærkninger til fordringerne på det eller et af de officielle sprog i denne medlemsstat. I så fald skal dog henholdsvis anmeldelsen af fordringen eller indgivelsen af bemærkninger til fordringen være forsynet med overskriften »Anmeldelse af fordring« eller »Indgivelse af bemærkninger til en fordring« på det eller et af de officielle sprog i hjemlandet.

Artikel 18

Regelmæssig underretning af kreditorer

1. Likvidatorerne underretter regelmæssigt i en passende form kreditorerne om navnlig likvidationens forløb.

2. Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder kan anmode hjemlandets tilsynsmyndigheder om at blive underrettet om likvidationens forløb.

AFSNIT IV

FÆLLES BESTEMMELSER FOR SANERINGSFORANSTALTNINGER OG LIKVIDATIONER

Artikel 19

Virkninger for visse aftaler og rettigheder

Uanset bestemmelserne i artikel 4 og 9 er virkningerne af en saneringsforanstaltning eller af indledning af en likvidation for nedenstående aftaler og rettigheder omfattet af følgende regler:

a) arbejdsaftaler og arbejdsforhold afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse på arbejdsaftalen eller arbejdsforholdet

b) aftaler, som giver brugs- eller købsret til fast ejendom, afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor den faste ejendom er beliggende

c) forsikringsselskabets rettigheder til fast ejendom, et skib eller et luftfartøj, som kræves noteret i et offentligt register, afgøres efter lovgivningen i den medlemsstat, under hvis myndighed registeret føres.

Artikel 20

Tredjemands tinglige rettigheder

1. Indledning af saneringsforanstaltninger eller af en likvidation berører ikke en kreditors eller en tredjemands tinglige ret til fysiske eller immaterielle formuegenstande, løsøre eller fast ejendom — såvel specifikke aktiver som en række uspecificerede aktiver under ét med varierende sammensætning — som tilhører forsikringsselskabet, og som på tidspunktet for likvidationens indledning befinder sig på en anden medlemsstats område.

2. Rettigheder efter stk. 1 er navnlig:

a) retten til at realisere aktivet eller lade det realisere og til at lade sig fyldestgøre af provenuet eller udbyttet heraf, navnlig ved pant, herunder pant i fast ejendom

b) eneretten til at inddrive en fordring, navnlig en ret sikret ved pant i fordringen eller ved overdragelse til sikkerhed

c) retten til at forlange aktivet udleveret og/eller kræve erstatning af enhver, som besidder eller anvender det mod rettighedshaverens vilje

d) den tinglige ret til at oppebære afkastet af et aktiv.

3. Retten til at opnå en tinglig rettighed som nævnt i stk. 1, som er noteret i et offentligt register, og som kan gøres gældende over for tredjemand, er sidestillet med en tinglig rettighed.

4. Stk. 1 udelukker ikke søgsmål om nullitet, omstødelse eller anfægtelighed som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra l).

Artikel 21

Ejendomsforbehold

1. Indledning af saneringsforanstaltninger for eller likvidation af et forsikringsselskab, som køber et aktiv, berører ikke sælgerens rettigheder på grundlag af et ejendomsforbehold, når genstanden på tidspunktet for behandlingens indledning befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvor behandlingen er indledt.

2. Indledning af saneringsforanstaltninger for eller likvidation af et forsikringsselskab, som sælger et aktiv, efter levering af aktivet berettiger ikke til ophævelse eller annullering af salget og forhindrer ikke køberen i at erhverve ejendomsretten til det solgte aktiv, når dette på tidspunktet for behandlingens indledning befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvor behandlingen er indledt.

3. Stk. 1 og 2 udelukker ikke søgsmål om nullitet, omstødelse eller anfægtelighed som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra l).

Artikel 22

Modregning

1. Indledning af saneringsforanstaltninger eller af en likvidation berører ikke en kreditors ret til at kræve sin fordring modregnet i forsikringsselskabets fordring, når den lovgivning, der gælder for forsikringsselskabets fordring, tillader en sådan modregning.

2. Stk. 1 udelukker ikke søgsmål om nullitet, omstødelse eller anfægtelighed som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra l).

Artikel 23

Regulerede markeder

1. Uanset artikel 20 afgøres virkningerne af en saneringsforanstaltning eller af indledning af en likvidation for de rettigheder og forpligtelser, som henholdsvis tilkommer og påhviler deltagerne i et reguleret marked, udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse på det pågældende marked.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for et søgsmål vedrørende nullitet, omstødelse eller anfægtelighed som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra l), af betalinger eller transaktioner i henhold til den lovgivning, der finder anvendelse på det pågældende marked.

Artikel 24

Handlinger, som kan skade kreditorerne

Artikel 9, stk. 2, litra l), finder ikke anvendelse, når den, der har nydt godt af en handling, som er til skade for alle kreditorerne, kan godtgøre:

a) at denne handling er undergivet lovgivningen i en anden medlemsstat end hjemlandet, og

b) at denne lovgivning i det pågældende tilfælde ikke åbner nogen mulighed for at anfægte denne handling.

Artikel 25

Beskyttelse af erhvervende tredjemand

Hvis et forsikringsselskab ved en retshandel indgået efter vedtagelsen af en saneringsforanstaltning eller indledningen af en likvidation mod modydelse afhænder:

a) fast ejendom

b) et skib eller et luftfartøj, som kræves noteret i et offentligt register, eller

c) værdipapirer eller andre papirer, hvis eksistens eller overførsel forudsætter notering i et register eller på en konto, der er reguleret ved lov, eller som er placeret i en værdipapircentral, der er reguleret af en medlemsstats lovgivning

afgøres retshandelens gyldighed efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den faste ejendom er beliggende, eller under hvis myndighed registeret, kontoen eller værdipapircentralen føres eller administreres.

Artikel 26

Verserende retssager

Virkningerne af en saneringsforanstaltning eller en likvidation for en verserende retssag om et aktiv eller en rettighed i massen, afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor retssagen verserer.

Artikel 27

Administratorer og likvidatorer

1. Udpegelse af en administrator eller likvidator godtgøres ved en bekræftet genpart af den afgørelse, hvorved den pågældende er udpeget, eller ved enhver anden attest udstedt af hjemlandets kompetente myndigheder.

Der kan kræves en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, på hvis område administrator eller likvidator ønsker at handle. Der kræves ingen legalisering eller anden lignende formalitet.

2. Administratorer og likvidatorer kan på samtlige medlemsstaters område udøve alle de beføjelser, de kan udøve på hjemlandets område. Desuden kan der efter hjemlandenes lovgivning udpeges personer til at bistå eller eventuelt repræsentere administratorerne og likvidatorerne under saneringsforanstaltningen eller likvidationen, især i værtslandene og specielt med henblik på at afhjælpe de vanskeligheder, som kreditorer måtte støde på i værtslandene.

3. Ved udøvelsen af sine beføjelser i henhold til hjemlandets lov skal administrator eller likvidator overholde lovgivningen i de medlemsstater, på hvis område han ønsker at handle, især for så vidt angår bestemmelserne om realisation af formuegen-

stande og underretning af ansatte. Disse beføjelser omfatter ikke anvendelse af tvangsmidler eller retten til at afgøre voldgiftsspørgsmål eller bilægge tvister.

Artikel 28

Notering i offentligt register

1. Administrator, likvidator eller enhver anden myndighed eller person med den behørige bemyndigelse i hjemlandet kan anmode om at få en saneringsforanstaltning eller afgørelsen om indledning af en likvidation noteret i tingbogen, handelsregisteret og ethvert andet offentligt register, som føres i de øvrige medlemsstater.

Hvis en medlemsstat foreskriver obligatorisk notering, træffer den i første afsnit omhandlede myndighed eller person de nødvendige foranstaltninger til, at tinglysningen eller registreringen finder sted.

2. Omkostningerne i forbindelse med notering betragtes som procedureomkostninger.

Artikel 29

Tavshedspligt

Alle, som modtager eller giver oplysninger som led i underretnings- eller høringsproceduren efter artikel 5, 8 og 30, er underlagt tavshedspligt på samme måde, som fastlagt i artikel 16 i direktiv 92/49/EØF og artikel 15 i direktiv 92/96/EØF, med undtagelse af de retslige myndigheder, som er omfattet af de gældende nationale bestemmelser.

Artikel 30

Filialer af forsikringsselskaber i tredjelande

1. Uanset definitionerne i artikel 2, litra e), f) og g), og med henblik på anvendelsen af dette direktivs bestemmelser på saneringsforanstaltninger og likvidationer i forbindelse med de i medlemsstaterne beliggende filialer af forsikringsselskaber, som har vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet, forstås ved:

a) »hjemland«: den medlemsstat, hvor filialen har fået sin tilladelse i overensstemmelse med artikel 23 i direktiv 73/239/EØF og artikel 27 i direktiv 79/267/EØF

b) »tilsynsmyndigheder« og »kompetente myndigheder«: de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor filialen har fået sin tilladelse.

2. Når et forsikringsselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet har filialer i mere end én medlemsstat, skal hver filial behandles uafhængigt med hensyn til anvendelsen af dette direktiv. De kompetente myndigheder og tilsynsmyndighederne i disse medlemsstater bestræber sig på at samordne deres aktioner. Alle administratorer og likvidatorer bestræber sig ligeledes på at samordne deres aktioner.

Artikel 31

Gennemførelse af dette direktiv

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 20. april 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Nationale gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv finder kun anvendelse på saneringsforanstaltninger og likvidationer, som er vedtaget eller indledt efter den dato, der er nævnt i stk. 1. Saneringsforanstaltninger, som er vedtaget, eller likvidationer, som er indledt inden denne dato, er fortsat omfattet af den lovgivning, som var gældende for dem på den dato, hvor de blev vedtaget eller indledt.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 32

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 33

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19 marts 2001.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
N. FONTAINE	A. LINDH
Formand	*Formand*

BILAG

SÆRLIGT REGISTER, JF. ARTIKEL 10, STK. 3

1. Et forsikringsselskab skal på sit vedtægtsmæssige hjemsted føre et særligt register over de aktiver, som modsvarer de forsikringsmæssige hensættelser, der er beregnet og placeret i overensstemmelse med hjemlandets forskrifter.

2. Hvis et forsikringsselskab driver både skadesforsikringsvirksomhed og livsforsikringsvirksomhed, skal selskabet på hjemstedet føre et særskilt register for hver af de pågældende forsikringskategorier. Når en medlemsstat tillader forsikringsselskaber at drive livsforsikringsvirksomhed og dække de risici, som er nævnt i punkt 1 og 2 i bilag A til direktiv 73/239/EØF, kan den dog fastsætte, at disse selskaber kun skal føre ét register, som er fælles for alle deres aktiviteter.

3. De samlede opførte aktiver — værdiansat i overensstemmelse med den nationale lovgivning i hjemlandet — skal til enhver tid mindst svare til størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser.

4. Dersom et aktiv, som er opført i registret, behæftes med en tinglig rettighed til fordel for en kreditor eller en tredjemand, således at en del af dette aktiv ikke er disponibelt til dækning af forpligtelserne, anføres dette i registeret, og det ikke-disponible beløb medregnes ikke i det i nr. 3 nævnte samlede beløb.

5. Dersom et aktiv, der anvendes til at dække forsikringsmæssige hensættelser, er behæftet med en tinglig rettighed til fordel for en kreditor eller en tredjemand uden at opfylde betingelserne i punkt 4, eller dersom et sådant aktiv er behæftet med et ejendomsforbehold til fordel for en kreditor eller en tredjemand, eller dersom en kreditor har ret til at kræve sin fordring modregnet i forsikringsselskabets fordring, afgøres behandlingen af et sådant aktiv i tilfælde af sanering eller likvidation af forsikringsselskabet for så vidt angår metoden i direktivets artikel 10, stk. 1, litra a), i henhold til hjemlandets lov, undtagen i tilfælde, hvor direktivets artikel 20, 21 eller 22 finder anvendelse på dette aktiv.

6. Sammensætningen af de aktiver, der i overensstemmelse med nr. 1-5 er opført i registeret på det tidspunkt, hvor der indledes en likvidation, kan herefter ikke ændres, og der kan heller ikke foretages ændringer i registrene, bortset fra rettelser af rene skrivefejl eller lignende, undtagen med den kompetente myndigheds godkendelse.

7. Uanset bestemmelsen i nr. 6 skal likvidatorerne til de nævnte aktiver medregne provenuet heraf og værdien af rene præmieindtægter, der er blevet opkrævet inden for den pågældende forsikringsklasse mellem indledningen af likvidationen og tidspunktet for betalingen af forsikringskravet, eller indtil en eventuel overdragelse af forsikringsbestanden har fundet sted.

8. Hvis provenuet af de realiserede aktiver er mindre end den værdi, hvortil de er opført i registrene, skal likvidatorerne begrunde dette over for hjemlandenes kompetente myndigheder.

9. Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder skal træffe passende foranstaltninger for at sikre, at forsikringsselskaberne anvender bestemmelserne i dette bilag fuldt ud.